

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesv Libri Dvo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. VIII. Pia in S. Franciscum Paulanum fiducia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT VIII.

Pia in sanctum Franciscum Paulanum fiducia.

§. I.

*S. quoque
Franciscū
de Paulā
Bernardus
charum &
propitium
habet.*

NEquè segnior fuit Divus ille Franciscus, cui à Paula cognomentum est, ad vota precésque Bernardi, qui eam suum sanctum Calabrum appellare consueverat, mirisque efferebat laudibus, nunquam scilicet non beneficium in se experitus. Paucula ex multis hinc dabimus S. Francisci Paulani prodigia, orante nostro Bernardo mirabiliter patrata.

*Suo spūto
& Divi
invocatio-
ne strumas
abstergit.*

Puerum, sex non amplius annos natum, strumæ toto collo enatæ non parum deformaverant. Hunc ut vidit Pater, ducto in crucis formam spūto supra collum abi, inquit, ad Sanctum Franciscum de Paulanum, & teque à me missum esse dicito. Ille, ne dubitasti, sanitatem tibi impertiet. Ivit, & absterfis illico strumis sanus redijt.

*Matrona
nobili prole
precibus
obrinet.*

Genuæ matrona, nobilissimo nato loco, Bernardum obsecraverat, sobolem ut sibi à Deo exoraret. Spondit ille suam operam, litterasque ad sanctum Franciscum de

de Paula dare iussit; se bajulum futurum,
& internuncium. Accepras postea, ut erant
signatæ, sacrum facturus, linteo, quod à
Christi corpore incubante Corporale dici-
mus, supposuit, deinde suo tempore protra-
xit: & S. Francisce, inquit, hæc ad te ve-
nit epistola: non te fugit, quid illa roget,
quidque tibi faciendum incumbat. A sa-
crificio dein regressus matronæ, masculæ
prolis futuram matrem, asseveravit: id quod
res ipsa tempusque vaticinium Bernardi,
Francisci beneficium fuisse docuit.

§. II.

Catana, quam Siciliæ granarium rectè
dixeris, ut est apprimè fertilis, si cælestibus
irigerur aquis, ita ob soli siccitatem, & à
vicinis Ætnæ incendijs adustam terræ gle-
bam, nisi largis de cælo imbribus fæcunde-
tur, infelix tum sterilitate, tum morborum
violentia non modò cives, & accolæ; sed
omnem ferè Siciliam graviter exercendam
in meru ponit.

Annus fluebat supra mille quingentos *Pluviam*
octavus & nonagesimus, Catanæ ominosus. *prodigiosè*
Quòd enim nullæ cælo venirent aquæ, *A. extorquet.*
prili mense jam solis ardore exustæ segetes
jacerent, hiarent campi, aër velut flammis

de cælo cadentibus summè ferueret, anno-
 næ caritas, morborumque agmina hæc
 dubiè secutura credebantur. Itaque Urbs
 futuri anxia recurrit ad Antistitem, & pu-
 blicas exposcit preces. Hic supplicantium
 agmen delato sacerdotum humeris S. Aga-
 thæ pretioso corpore ad Divi Francisci
 Paulani ædem indicit, simulque Bernardum,
 quem huic Divo non nesciebat addictissi-
 mum, ut pro concione dicat, invitari iu-
 bet. Qui perfusus ipse lacrimis, inserto
 collum fune, & nudis pedibus Divæ tum-
 bam sequutus suggestum conscendit, & pri-
 mò ardentissimis verbis totam concionem
 in abundantes fletus concitavit; dein ubi
 ferrum calere vidit, fortiùs tundendum ra-
 tus, in vitia tantorum causam malorum
 gravissimè detonuit: quo factum, ut ejula-
 tus & suspiria passim insonarent; & hi pe-
 ctus, hi genas percuterent, universi ad pla-
 candam Numinis iram mæsto singultu, &
 intercisus fletu vocibus misericordiam inela-
 marent. At, stabat adhuc sua cælo durities,
 & spectante finem dictione pertinax, & in-
 visa oculos etiamnum perstringebat sereni-
 tas. Ergò ad Crucifixum Servatorem con-
 versus vehemens & pius orator: quid hoc
 ait, ô summum bonum meum! ergòne
 crimæ gemitusque totius populi, & populi
 ran-

tandem non mei, sed tui, penetrare possint hujus sacrae aedis praedura marmoratum verò pectus paternâ pietate cereum non pervadant, ut tu mare immensum gratiae, scaturigo bonorum omnium siticulosos agros felici imbri irriges & facundes? Ah DEVS meus, unica spes mea! si nostrae culpae prohibent; merita te moveant sancti mei. Francisci de Paula, Viri, quem audias, dignissimi. Tu verò Sancte mi amantissime, dulcis Pater, & benefactor munificentissime, si decretum est caelo nos plectere, intercede quaeso, & Majestatem nobis Divinam placa, ut pluviam largiatur, quam terra nostra tot faucibus, quot habet patulos hiatus, orat, obsecrat. *Aquam, aquam exclamabat, aquam peto. Promisisti mihi pluviam; ergo promisisti.* Ubi peroratum fuit, concioni bene precatus tertium, dimisit omnes; sed quia ipse in suggesto perseverabat, nemo discessit, quòd magnum aliquid nemo non expectaret. Itaque tandem animi sui sensum aperuit, & ego, inquit, è *Divi Templo esse ejusdem precibus obtentâ pluviam pedem non movebo.*

Ita de suggesto descendit, librum posuit, divinum persolvere officium aggreditur. At primùm ad eò psalmum ad finem non deduxerat, cum contractis repente nu-

bibus cælum omne in pluvias solutum esse
 ut nemo jam domum ire, si veller, posset.
 Tota ergo concio in repentinam læticiam
 & gratiarum actionem effusa miraculum ag-
 novit, ac deploratam antè messem, his tem-
 men imbribus contra naturæ leges divinitus
 restitutam sibi gratulata est.

§. III.

*Tempestatē
 sedat.*

Casus fortè tulit, ut à Provinciæ mo-
 deratore Bernardus noster Messanà Pan-
 mum evocatus haud longè Mileto, quod vul-
 go Milazzo dicunt, iter haberet, loco scilicet
 et olim clarissimo antiquitate: nunc mil-
 to clariore vestigijs à Divo Paulano duro sa-
 xo impressis; quandoquidem calcatis sicco
 pede undis ingens maris spatium eminenti-
 bus ibi terram attigit. Itaque solo Franciscum
 suum devenerandi studio accensus Navar-
 chum magnis fatigavit precibus, ut ad illius
 beatum litus navim appelleret, quò osculo
 felici solo figere, & ad Divi ædem inviseret
 posset. Ille contrà obnixus, & ventos in-
 reditu adversos, cælum nubibus obductum
 tempestatemque infestam initio causatam
 tandem verò Bernardo prospera omnia San-
 ctig; Francisci præsentē pollicente opè, que
 bernacula ad opratum portū non parū gra-
 vate

varè flexit. Vix tamen anchoras jecit, cum
 abortâ tempestate mare intrumuit, & im-
 manibus jactata fluctibus navis tantum
 non fuit aquis hausta. Hic enimvero indi-
 gnari vectores, stolidam Patris pietatem in-
 culcare, & maledictis proscindere: at ille in-
 ter contumelias sibi constans raptim ad Di-
 vi templum provolare, prolixas ad DEVM
 preces fundere, Sanctumque suum Paula-
 num non cessabat obtestari, fervaret sibi de-
 voram navem. Denique inter æquoris ho-
 minumque procellas serenâ fronte à Reli-
 giosis ejus loci viris panniculum, aut paucu-
 la magis fila ex capitis Sancti Francisci im-
 petravit, eaque sacra lipsana, puerorum co-
 mitatus turmâ (qui identidem velut inter-
 calare carmen *Sancte Francisce serva navi-
 gium*, occinebant) cantans & ipse Divi lau-
 des ad litus extemporali pompa suppli-
 cantium ritu detulit; omnibus verò in ge-
 nua provolutis, veneranda illa pignora ite-
 rum iterumque exosculatus in mare demer-
 sit, tumidosque aquarum montes impressâ
 fronte & osculo pacavit. Mox enim à lit-
 tore tranquillitas ad usque Bernardi navem
 se porrexit, ut ceteris adhuc contra vento-
 rum, fluctuumque injurias periculosè lu-
 stantibus, sola quiesceret. Ea tamen ad re-
 liquas etiam in litore stantes, totoque pe-

Q. S. la-

Iago se diffudit malacia, ubi vectorum precibus impulsus vota cælo Sanctoque suo Bernardus fecit.

§. IV.

Ut verò tam prodigiosis Divi sui benefactis nonnullam referret vicem, illum Divi Paulani exemplo se Minimum litteris subscribit. pueri sibi tenerè amandum, colendum, imitandumque delegit & se quoque Minimum, ejus stimulatus exemplo epistolis subscripsit, mortalesque omnes amplissimo charitatis sinu complexus est. Quia verò perparum videbatur, quidquid ipse unus Sancto pro meritis honorando facitare posset, alios ad paria facienda, quotquot poterat, verbis litterisque accendere laboravit. Româ certè sub annum 1600. 17. Aprilis Catanam, ut multa ejuscemodi præteream, ad amicum in hæc verba scripsit. *Cordi tibi sit S. Franciscus Paulanus, vicinus tuus, & meo nomine illum ex tuis ædibus vel proximo templo fenestra salutare memento. Dic oroguardoque, Tuus Pater Bernardus, ò Beate, tibi mittit mille iterumque mille salutes: tuam scilicet salutem, gloriam, felicitatem, quâ in cælo & in terrâ polles, æternumque præstabis, mirificè lætus tibi gratulatur. ita nempe in calamum dictavit amor.*

C A.